

عنوان مقاله:

رابطه جرم و جغرافیا

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا، دوره 18، شماره 67 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نعمت اله ناروقه - دکترای حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آیت اله آملی، ایران.

فرهاد اله وردی - استادیار حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آیت اله آملی، ایران.

مهدی کاظمی - استادیار حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آیت اله آملی، ایران.

خلاصه مقاله:

امروزه یکی از رشته های علمی کاربردی در علوم انتظامی و جرم شناسی «جغرافیا» است. از جغرافیا؛ بعنوان یک رشته علمی بنیادی یاد می شود؛ چراکه به سراغ هر پدیده و فرایندی که می رویم ناچاریم از مکانی که در آن ایجاد شده و گسترش پیدا کرده و در نهایت باقی مانده یا از بین رفته صحبت کنیم و شرایط مکانی آن را شناسایی کنیم. یکی از این پدیده ها «جرم یا بزه» است. وجود و شیوه ایجاد جرم در مکان های مختلف، متفاوت است. بگونه ای که «شرایط مکان» در وجود و عدم وجود، گسترش یا عدم گسترش جرم حائز اهمیت زیادی است. البته باید در نظر داشته باشیم که هر مکانی در ابعاد مختلف اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و زیست محیطی دارای مولفه های و متغیرهای گوناگونی است که در مقدار وزن مکانی یا همان قدرت مکان دخالت مستقیم و غیر مستقیم دارد. لذا، هرچه قدرت مکان بیشتر شود شرایط برای ارتکاب جرم کمتر خواهد شد. این مقاله بنیادی، با روش توصیفی-تحلیلی در صدد بیان رابطه جرم و جغرافیا بویژه در شهرهای بزرگ عصر حاضر است. اهمیت تحقیق از اینروست که با تشریح نظریات و دیدگاههای مربوطه در صدد پاسخ به این سوال است که چرا در برخی مکان ها جرم و جنایت افزایش یافته و در برخی دیگر شاهد کاهش جرم هستیم؟ در واقع، به دنبال اثبات این فرضیه هستیم که رابطه ای مستحکم بین فضای جغرافیایی و جرم وجود دارد که مجرمان قبل از ارتکاب به جرم نخستین افکار خود را در چارچوب سوژه مورد نظر با در نظر گرفتن شرایط مکانی غربالگری می کنند.

کلمات کلیدی:

جغرافیا، جرم، مکان، محیط، پیشگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406444>

